

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmanstorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatae Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

Concio Prima. Textus Evangelii: Non erat cum eis. Joannis cap.20. Thema:
Absentare se â priorum consortio: nocet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51763)

PRO FESTO S. THOMÆ
APOSTOLI

CONCIO PRIMA.

Textus. Non erat cum eis. Joan. 20, cap. -

Thema. Absentare se à Piorum consortio, salutem quamplurimum obest, ac nocet.

Exordium.

Justorum collegio, & cœtu optimis moribus instituto recedendum non est: absentare se à viris timoratis, est salutem suam periculo exponere; evitare disciplinam, est casum quærere, est perire, ipse recessus, ingerit pravitatis exemplum. Audiamus Sacræ Scripturæ

*Scriptura
Sacra.*

textus: *Vae Soli, quia cum ceciderit, non habet sublevantem se.* Eccl. cap. 4. *Vocavi, & renuistis, extendi manum meam, & non fuit qui aspiceret, despexistis omne consilium meum, & increpationes meas neglexistis, ego quoque in interitu vestro ridebo.* Prov. cap. 1.

Patres:

Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retrò, aptus est regno Dei. Luca cap. 9. Et SS. Patres libeat percipere: *Facile a superna Jerusalem excluditur, qui à justorum congregatione fuerit segregatus, ideoque cum omni circumspèctione, & animi maturitate studeat promoveri, quisquis in hæc sancta collegia Deo*

Laurentius

dicata vocatus est, ne diaboli fallacia, aut sui negligentia, amoveatur ab illo, hortatur S. Laurentius Justinianus de disciplina Monastica: cap. 7. Multos in discrimen animi solitudo dejecit, erraverunt quidam in solitudine, & à serpentibus perierunt.

Petrus Bless.

runt quidam in solitudine, & à serpentibus perierunt. Petrus Bless. cap. 9. *Ubi non timetur reprehensor, securus accedit tentator;*

Bernardus.

licentius perpetratur iniquitas, docet S. Bernardus apud Niffenum lib. 4. cap. 1. Dicam, quod sentio, inquit Cantipratanus apud

Cantipratanus.

Lohnerum in Bibliothecâ: Verbo, Societas: Credo, solis, & sine so-

ciis

cis foris ambulantis, mille infortunia, & plura, quàm credi potest, sepius occurrisse, in quibus nec opere, nec saltem animo offendissent, si justus fratris socius affuisset. Unde S. Bernardus serm. 1. de Spiritu Sancto, in hodiernum testum S. Thomam alloquitur: *falle-
ris Thoma sancte, falleris, si videre Dominum speras ab Apostolorum collegio separatus; non amat veritas angulos, non ei diversoria placent.* Dei gratia desuper Conceptus proferam.

S. Bernardus

CONCEPTUS I.

Confirmatio.

Miserandos ruinarum casus, duce & origine, à bonorum recessu numeramus: Eva prima Mater in inobedientiâ prolapsa ruit, contra divinam inhibitionem de fructu prohibito comedit; fors lapsus causam inculpabit serpentem? non tentasset serpens, non seduxisset, nisi Eva accessisset; Quia ergò Eva, à justo viro suo Adam se absentavit, vaga, & incuria, sola sine Adam in Paradiso discurret, ecce in periculum tentationis devenit, ac lapsum: est hic Conceptus Ruperti Abbatis sic concludentis: Lib. 3. in Genes. cap. 2. *Mulier corpore, & oculis vaga, dum incontinenter deambulat, fortè prospectans, qualis extra Paradisum mundus haberetur, & serpens utpote astutus dulcedini terra propius, vel ambitiosius innittitur, locus diabolo datus est.* Si à latere justus non recessisset, serpens insidias prætere non valuisset, invenit tamen fallendi occasionem, dum à viro & justo separatam invenit.

CONCEPTUS II.

Uxor Loth, Angelico adjutorio ab incendio Sodomæ salvata tandem in via, in itinere periit. *Versa est in statuam salis,* Genes. cap. 19. Quæ est causa tam lugendi interitus, ac tam horrendi supplicii? causam allegat Sacra Scriptura citato capite: *Respicensque Uxor ejus post se: id est, explanat Dionys. Carthus. Mente & corpore retrospectans, faciem suam versus Sodomam dirigendo, cum inordinato affectu ad ea, quæ reliquit, versa est in Statuam salis.* Quamdiu illa femina amavit societatem justus sui mariti, quamvis non esset adeò virtuosa, tamen cum sancto meruit sancta reputari.

ri,

ri, & à communi supplicio liberari, verum dum Maritum deserit, à viro suo iusto se avertit, Sodomam versus se convertit, cum perversis fuit reputata, & tam graviter punita: Audiamus S. Augustinum lib. 2. de mirab. Sacræ Script. *Quamvis mulier propter contubernium iusti eruta sit de incendio, pepercitque incendium illi, ubi conjugis gaudebat consortio, dedit tamen pœnas criminum, quando oculos avertit à iusto marito.*

CONCEPTUS III.

Judas, qui diu Collegio Apostolico associatus, inter Apostolos connumeratus, vixit: tandem sceleratissimus à demone obsessus, desperans; Laqueo se suspendit, æternæ damnationis se reum fecit, quomodo vir Christi societati adjunctus, à Christo tot virtutibus instructus, tot charitatum actibus, ut communione in ultima cœna, pedum lotionem, spirituali exhortatione fatus, ac excultus, tam perfricata mentis, ac sceleratus effectus est, causalem ruinæ Judæ adscribit S. Evangelista Joannes cap. 13. quia societatem optimam Christi, & Apostolorum deseruit, ab his se subduxit, absentavit. *Cum ergo accepisset ille buccellam, exiit continuo.* Desuper Chrysoft. *Certè nisi ille exisset, proditor non fuisset:* & S. Bruno: hom. de prodit. habet: *Quia à discipulorum consortio segregatus, ad Principes Phariseorum se contulit, & postea ad desperationem, & laqueum devenit.* Tantum nocet, à proborum consortio, ac sodalitie se subducere, absentare,

CONCEPTUS IV.

S. Vincentius Ferrerius consortium bonorum multis carbonibus vivis in unum congregatis comparat; hac de causa: Carbones vivi, quamdiu in unum congregati manent, unus alterum inflamat, ignitum facit; separatur autem carbo à carbone, brevi exstinguitur, emoritur; sic qui bonis adhæret, optimis eorum moribus & exemplis inflammatur in virtutibus, in pietate, modestia, castitate proficit, ac confirmatur; si segregatur à consortio bono, tepescere incipit in actibus virtuosis, sensim corrumpitur,

per-

perdit fidem, nauseat pietatem, fit dissolutus, peccaminosus. Hoc experti sunt Sancti quoque; in hunc finem libeat perpendere quod narrat S. Matthæus c. 17.

CONCEPTUS V.

Quidam afflictus Pater in absentia piissimi Magistri, & Discipulorum Petri, Jacobi, & Joannis, ad reliquos Apostolos, filium suum à Dæmone obsessum deduxit, rogans: ut ab hoc nefando inquilino filium suum liberarent: dicit nunc S. Matthæus: *Non poterant curare eum.* Cur non poterant? respondet Christus: *Propter incredulitatem vestram.* Ecce, una absentes die à Christi consortio, ac reliquorum discipulorum societate, tepescunt in fide: *Infirmari sunt discipuli, sed non omnes:* inquit in citatum caput Matthæi Hugo Cardinalis; & Ferus de S. Thoma scribit: *Semel se se à discipulorum consortio segregaverat suo id damno maximo, exspoliavit enim se contemplationis DEI dono.* Tantum nocet se à justis absentare.

CONCEPTUS VI.

Saul Rex factus est inter Prophetas: 1. Regum cap. 19. de quibus Prophetis glossa: *Viri religiosi erant:* hoc est, dono Prophetiæ clari, viri mites, mansueti, modesti, timorati erant, & talis factus est Saul, cum talibus: *Abit in Najoth, in Ramath, & factus est etiam super eum Spiritus Domini.* Propheta, Spiritu Domini repletus, non mansit Rex Saul; imò in crudelem, Tyrannum mutatus; eum Spiritus malus in nefanda scelera, in homicidia innocentium, in negromanticas superstitiones concitavit, tandem in desperationem, & propriam carnificinam induxit: *Arripuit itaque Saul gladium suum, & irruit super eum:* 1. Regum c. 31. Causalis, quod Rex Saul tam perverfus factus sit, hæc est: Cum Prophetis, cum viris justis non permanfit, ab his se separando, segregando, tam iniquus, sceleratus, desperatus effectus est; Justorum consortium deserendo, sensim tepescimus, depravamur. Optimè in hanc rem Seneca: ep. 5. *Hoc primum Philosophia promittit, sensum communem, humanitatem, & congregationem; à qua professione dissimilitudo separabit.*

F

CON-

CONCEPTUS VII.

In Laïs apud Danitas, primò omnium inter Judæos Idololatria floruit: *Posuerunt sibi sculpile*: Judicum cap. 18. Quomodo Danitæ in Laïs facti sunt Idololatræ, cum filii Israël verum Numen ac Deum undique colerent? An non tribus Dan mirabilia, ac magna-lia Dei in deserto vidit, & experta est? nunquid non, ut cœteræ tribus, à Moysse, ad cultum Veri Dei edocti sunt Danitæ? quomodo ergo omnium primò deficiunt, scelerati facti sunt Idololatræ? Abulensis quæst. 5. in cap. 17. Judicum respondet: & assignat errori Danitarum, separationem à cœteris filiis Israël: *Licet cœteri Israe-lita colerent Deum, isti colebant Idola, quia erant separati*. Laïs civitas, & Regio, quam Danitæ inhabitabant, à cœterorum habi-tatione plurimum distabat, unde ut loco, ita & à cœterorum mori-bus dissidebant, & Idololatriæ vacabant: Separatio patrocinebatur criminibus, ut quantum separati ab exemplo bonorum, tantum appropinquarent peccatis: Est ergo ingens detrimentum à iusto-rum convictu, & consortio recedere, segregari, se absentare.

Epilogus.

Ergo Justi consortium, societatem nolite deserere, à viris justis, bonis, nolite separari, sed firmiter & constanter conjuncti perma-nentes simus, ut sine Sanctis non miserè pervertamur.

IN